

דפים ה — 1

ט. כותל שבין החצרות שנפל — באלו אופנים מהייב האחד את שכגגו לחזור ולבנותו? ומתי נאמן לטעון שהשתתף בהוצאות בנין הכותל?

עד ד' אמות — מהיבים אותו לבנות, (אם לדעת הסובר 'הוק ראייה — לא שמייה היוק'). למעלה מד' אמות — אין מהיבין אותו, גם כאשר היה גובה יותר מלכתחילה. ואולם אם סמך לו כותל אחר, אע"פ שעדיין לא נתן את התקראה — גילתה בדעתו שנהו לו בו, ומשלם עלייו. ולא בונה כנגד כלול, בין לאורך בין לגובה — לרבות הונא משלם כנגד כלול, לפי שעמידה להמשכו, אלא אם מוכח להפק. ולרב נחמן (וכן הלכה) — אינו משלם אלא כנגד מה שבנה, אלא אם מוכח מעשי שעתיד להמשיך בניתו. ואם טוען שכבר שילם עלייו — עד ד' אמות נאמן. יותר מכך (כשלא בונה בנין קבוע כנגדו) — אינו נאמן. (ונשבע הלה שבועה שלא נפרע, וגובה הימנו. פוסקים).

ו. ואם אין עדים שבנוו התובע, נאמן הלה 'במיג' לומר שגם הוא בננו עמו. פוסקים. ו"א שאם נתרצה מלכתחילה בגבהה זו — נאמן לומר שנתן חלוקן. תוס, נ"ז, מובה ברמ"א).

ג. מהו שיעור גובה המחיצה שנייתן לחיב בין גג לגג, ובין גג לחצר?

ב. כיצד בונים את המחיצה כאשר רשות הרבים מפסקת בין שתי גאות?

ג. שתי חצרות זו למעלה זו — כיצד משתתפין בהוצאות המחיצה?

א. בין גג לגג — אמר רב נחמן שיכל לחיב אחד את חברו לבנות מחיצה בת עשרה טפחים, (להיות נתפס עליו כמובן, אם יימצא ברשות חברו), אבל אין לחיב בכותל ד' אמות בגגות הסמכים, לפי שאין תושמישם קבוע. אך אם רה"ד מפסקת ביניהם, שאון יכול לחזור מ לחברו, בונים כותל ד"א, כדלහן. תוס). ודעת שמואל, שאף גדר גובה י"ט אינו צריך. והלכה כרב נחמן.

בין חצר לגג — חייב בעל הגג לעשות מחיצת ד' אמות, שלא יזק את בעל החצר בחוק ראייה. (ואין בעל החצר משתתף עמו אלא בהוצאות הגדר שעדיין גובה י"ט טפחים. פוסקים).

ב. בית דין מחייבים כל אחד מהם לבנות מחיצה, על פני חצי משך הגג, וקצת יותר, או בונה אחד מהם את כולה וחבירו ייפצחו על הרעת יסודותיו וקלוקל ביתו. (יכול האחד לומר: או בונה אני את הכל ותבירי ישתוף עמי בהוצאות, או בונה הוא, ואני אשתתף בהוצאותיו, ובכך נחשוך את העודף שכ"א מוסיף על החצי. תוס). וגם אם קדם אחד ובנה חצי לפני שהוא לב"ד — בונה חברו את החצי الآخر.

ג. נחלקו הרבה ורב חסידא אם העליון חייב להשתתף בהוצאות המחיצה שעדיין המפלס של קרקע החצר, או אינו משתתף אלא בחלק שמעל לחצרו. והביאו בראיות לסייע לר"ח, שהייב לשיעור מלמטה. (וכן הלכה. ואין חייב התחתון לשיעור אלא עד שיעור שאינו מזיך עוד בראיתו, כמפורט בפוסקים. עותם, רבנו יונה וש"פ).

דף ז

יא. א. תקרה שהונמה — מתי יכול בעל הבית לחיב את בעל העליה לחתפותה מדירתו עד שיתקן את הבית?

ב. הבא לבנות כותל סמוך לחולנות ביתו של חברו — האם חייב בעל החלון לקבל את הצעתו של זה, שיעשה לו חלונות במקום גובה יותר, שהכוון לא יאפשר עלייו?

א. אם הגיעת תקרה לתוך י' טפחים מן הקרקע — סותר ובונה. ואם לאו — יכול בעל העליה לעכב עלייו, אפילו אם מציע לו זה שישכור עבورو דירה במקום אחר, שיכל לומר, טרחה היא לי. ואם התנו ביניהם — סותר ובונה,